SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

XCV. No. 62. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 1, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 1-го КВІТНЯ 1988 Ч. 62. РІК XCV

„Борець, на смерть розп'ятий катом, Із гробу з успіхом воскрес!"

„НЕХАЙ ВОСКРЕСНЕ БОГ, І РОЗСИПЛЯТЬСЯ ВОРОГИ ЙОГО"

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ ІЄРАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЗСА

„Ви будете хрищені по кількох днях Святим Духом... Ви приймете силу Святого Духа, що на вас зійде". (Великодній Апостол, Діяння, 1, 5, 8)

Христос Воскрес!

Дорогі в Христі Браття і Сестри!

У Празник Христового Воскресіння св. Церква поручає нам читати апостол, в якому Христос говорить про Святого Духа. „Ви будете хрищені Святим Духом... Ви приймете силу Святого Духа". Здавалося б, що ці слова краще було б пригадувати вірним у Празник П'ятдесятниці, а ніяк на Великдень. Чому ж тоді наша Церква призначила цей саме апостол на Христове Воскресіння?

Воскресіння Христове є не лише спомином чи пам'яткою історичної події, яка збулася майже дві тисячі років тому; Воскресіння Христове — це повсякчасна дійсність, бож Христос з нами", по всі дні аж до кінця світу" (Мат. 28, 20). Він завжди „посеред нас". Він „учора й сьогодні — той самий навіки" (Єв. 13, 8). Божественний наш Спаситель встав із гробу і враз з Ним „встають" — підносяться до нового життя всі ті, що повірили в Нього. „Вчора нас поховано з Тобою, Христе; сьогодні встаємо з Тобою воскреслим", співаємо в Пасхальній утрені (Пісня 3-тя). Ми встаємо з Воскреслим Спасителем силою Пресвятого і Животворчого Духа.

Тисяча років тому наші предки воскресли з Христом, а сьогодні в цей Ювілейний Рік Святого Тисячоліття — ми воскресаємо з Ним до нового життя, до життя в Святому Дусі. Охрищені „водою і Духом", наші предки прийняли Святого Духа, якого плід є „любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброта, вірність, тихість, здержливість", каже св. Павло Апостол (Галатів 5, 22-23). Між тими вичисленими дарами Святого Духа на першому місці є любов.

У наших літургічних книгах сказано, що в часі співу стихир Пасхи, вірні мають „христосуватися", цебто вітатися святим поцілунком любови (Тріодь Цвітна, Львів

(Закінчення на ст. 8-ій)

Е. Самохваленко

Воскресіння

Великий день, велике свято,
Лунають дзвони із небес, —
Борець, на смерть розп'ятий катом,
Із гроба з усміхом воскрес!

Нечуване, незнане, — хто ж це?
З яких земель? З яких орбіт?
О, Небосяжний Переможче,
Яким мечем скорив Ти світ?

Ти впертість духа — на тривогу, —
На рабство ніс в душі своїй,
В однім лиш бачив перемогу:
В любові сильній і святій!

„БІЖІМ І СВІТОВІ ПРОПОВІДУЙМО, ЩО ВОСТАВ ГОСПОДЬ"

СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Всечесним Духовним Отцям, Преподобним Ченцям і Черницям та всім Вірним Помісної Української Католицької Церкви в Україні і на поселеннях

Мир у Господі і наше Архиєрейське Благословення!
Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

„І з повноти Його всі ми прийняли і благодать за благодать" (Йоан. 1, 16)

Дорогі Браття і Сестри!

У „Повісті Временних Літ" оповідається, що святий Апостол Андрій, свідок воскресення Ісуса Христа, в часі місійної подорожі, прибув на київські гори і промовив слова, „Тут засяє Божа благодать". Яка ж радість охоплює нас сьогодні, коли ми „воскресення Христове побачивши", святкуємо здійснення цього пророцтва за св. князя Володимира, і здійснення нашого спасення у цей ювілейний Великдень.

Первозванний апостол прийняв „благодать за благодать" від повноти самого Ісуса Христа. Наші предки у Дніпрових хвилях прийняли ту ж саму благодать від того самого Христа, коли вони „в Христа хрестилися і в Христа зодягнулися" (Гл. 3, 27). Сьогодні ми приймаємо „благодать за благодать", бо ми, ювілейне покоління, удостоїлися цього року бути „переведені від смерти до життя" (Канон Пасхи), в особливих обставинах. Нашому поколінню пощастило жити в часі, коли стільки молитов, стільки чувань, стільки проповідування, скільки постів і жертв, стільки прощення і примирення відбуваються у цей святий **Ювілей Тисячоліття Хрищення Руси-України. Ми дійсно** приймаємо „благодать за благодать". Ми її приймаємо, бо маємо тепер нагоду краще себе погребувати з Христом через ці наші духовні зусилля. Та погребавши себе, встаємо з Христом Спасителем до нового життя. Встаємо до нової надії, нової свідомости, нової радости, які провадять нас до сповнення наших мрій у небесному царстві.

Майже тисячу років тому, над самим гробом св. Володимира, представники українського народу також мали нагоду почути проповідь про благодать. Ці слова, виголошені Іларіоном, першим українським митрополитом Києва, збереглися у славній проповіді, що називається „Слово о законі і благодаті".

Іларіон прославляє нашого апостола, св. Володимира, за те, що він, удержавленням християнської релігії, „воскресив нас, які були мертві недугою ідолослужіння". Іларіон далі говорить: „Ми були скорочені від диявольської брехні, але випростувалися і вийшли на дорогу життя. Ми були духово сліпі від диявольської лести, але через проповідь св. Володимира прозріли, і бачимо світло трисоняшного Божества. Ми були німі, але завдяки св. Володимирові ми заговорили, і тепер великі і малі прославляють єдиносущну Тройцю. Через тебе, Володимире, ми обожествились і пізнали Христове життя".

Іларіон продовжує свої роздумування із описом інших змін, що зайшли в нашому народі внаслідок почину св. Володимира. Він каже: „Мряка ідольська почала від нас відходити, і зоря благовір'я з'явилася; темрява бісовського служіння пропала і сонце, євангельське нас осяяло; капища були розвалені і поставлено церкви; ідолів сокрушено й ікони святих з'явилися".

Сьогодні мусимо, однак підкреслити, що хоч св. Володимир удержав християнство, сама християнізація ніколи не була завершена. Вона властиво ніколи не може бути завершена, тому що наш духовний розвиток — це постійний процес „аж поки ми всі не дійдемо... до завершенности мужа, до міри повного зросту повноти Христа" (Еф. 4, 13).

Св. Володимир удержавив християнство, але кожне покоління, кожна одиниця мусить особисто його присвоїти. Отже, не вистачає, що наші предки були побожні, треба щоб і ми „горіли Духом" (Рм 12, 17). Не можемо хвалити вірою батьків, чи вдавати, що ми її обороняємо, коли у нас вона в дійсності слаба і хитка.

Св. Володимир охрестив наш народ тисячу років тому, але від 988-го року вже стільки разів, огидний культ ідолослужіння знаходив своїх приклонників посеред нас. Ще в XVII столітті київський архимандрит Йоанникій Ґалятовський проповідував проти т.зв. двоєвір'я. Наші люди служили двом панам — бо кланялися Христові, але **рівночасно зберігали своїх божків. Не раз здається, що в XX**му столітті багато не змінилося, бо далі існує двоєвір'я. **Божки вже не мають форми чи каменя, але вони далі нас** приваблюють. Ці божки — це ми: наша вигода, наші **переконання, наші ідеології. Це також наші маєтки і наша** слава.

Перші святі української землі, Борис і Гліб, подолали цей культ себепочитування, віддаючи все — свій маєток, свою вигоду, і навіть своє життя із-за любови до брата-ворога. Отим вони засвідчили про силу Христового Воскресіння. Вони не боялися смерти, не боялися відректися Христа ради, бо знали, що коли „ми з'єднані з Христом подобою його смерти, то будемо і подобою його воскресення. Коли ж ми вмерли з Христом, то віруємо, що й житимемо з ним" (Рм 6, 5, 8). Вони зрозуміли, що „коли Бог за нас, хто проти нас?" (Рм 8, 31). Вони розуміли, що у всякій біді „ми маємо повну перемогу завдяки Тому, хто полюбив нас". Бо були певні, як це пише св. Павло, що „ні смерть, ні життя, ні ангели, ні князівства, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні висота, ні глибина, ані інше якесь створіння не зможе нас відлучити від Божої любови, що в Христі Ісусі, Господі нашім" (Рм 8, 37-39).

Сьогодні у цей ювілейний Великдень стараймося вповні присвоїти приклад всепрощення, що їм нам дають Борис і Гліб, святі сили Володимира Великого. Кожного року ми співаємо слова Воскресної Утрені, „Друг друга обіймім. Промовимо браття і тим, що ненавидять нас; простім усе з Воскресенням" (Стихири Пасхи). Кожного року ми чуємо слова нашої популярної великодньої пісні:

„Радуйтеся, Божі люди,
Хай між нами гнів не буде,
Хай цвіте любов все Божа,
Чиста, мила, як цвіт рожа,
Бо любов прийшла з небес:
Христос воскрес! Христос воскрес!

Кожного року ми чуємо ці слова в церкві, але кожного року багато з нас вертається додому із тим самим гнівом, з яким прийшли до церкви.

У Старому Завіті ювілейні роки — це були особливі моменти, коли забувалося давно старі довги. Кожного ювілею наново починалося життя. Якщо ми не використаємо цього ювілейного року, щоб примиритися із всіма, простити всім нашим ворогам і близьким і далеким, рідним і чужим — то будемо винні перед Господом за велике святотатство, за зневагу тої ласки бути учасниками надзвичайного ювілейного свята. „Не давайте священне собакам, ані не кидайте перед ваших перед свиньми, щоб не потоптали їх ногами", кличе наш Спаситель (Мт 7, 6-7). Не топтаймо Христового Воскресення! Не топтаймо ювілею нашого хрищення — простім усе з Воскресенням!

Кожного року з нагоди Христової Пасхи думки наші линуть до Вас, браття і сестри в Україні. Цього року

(Закінчення на ст. 8-ій)

ПОРОЖНЯ ДОМОВИНА — ЦЕ ПЕРЕМОГА БОЖОГО СИНА

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО -БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

„А ангол озвався й промовив жінкам: „Не лякайтеся, бо я знаю, що Ісуса розп'ятого шукаєте ви. Нема Його тут, — Він воскрес!" (Мат. 28:5-6)

Дорогі у Христі Брати та Сестри!

Великдень — це чудо із чудес. Христос, наш Спаситель, із мертвих воскрес. „Він смертю смерть подолав і тим, що у гробах, життя дарував". Завдяки порожній домовині ми маємо повноту життя і святкуємо Тисячоліття Християнства в Україні. Тому нам приємно у цей Ювілейний Рік вітати Вас привітом Великодня, привітом славної перемоги й тріюмфу життя: Христос воскрес!

Порожня домовина — це радість перемоги життя, бо вона проголошує, що Ісус Христос є Живий Бог і все наше життя походить тільки від Нього. Він Сам благовістив: „Я власне життя віддаю, щоб ізнову прийняти його... Я маю владу віддати його, і маю владу знову прийняти його" (Ів. 10:17-18). Це може зробити тільки Бог! Великдень — це маніфестація того славного й великого факту, що Христос є Бог.

Порожня домовина є найкращим запевненням того, що Він має силу воскресити й нас. Через воскресення Христа ми йдемо назустріч нашому воскресінню. Великий апостол народів проголошує, що „Він початок, первороджений із мертвих, щоб у всьому Він мав першенство, щоб Ним поєднати все, примиривши кров'ю хреста Його" (Кол. 1:18-20), бо Він „воскрес із мертвих, первісток серед покійних (1 Кор. 15:20). Воскресення Христа — це прелюдія нашого воскресіння.

Правдиві християни не дивляться на смерть, як на кінець усього, але як на новий і славний початок життя, бо Христос перетворив домовину й смерть у джерело нового життя; Він перетворив захід у схід Сонця Правди, морок ночі у світлий ранок надії. Вічне питання людства було: „Як умре людина, чи вона житиме знову?" Порожня домовина дає маєстатичну відповідь на це питання віків: „живу Я — і ви жити будете!" (Ів. 14:19). „Я воскресіння й життя. Хто вірує в Мене, — буде жити" (Ів. 11:25).

Порожня домовина говорить про життя повне тут і славне у вічності. Воскресення Христа увінчує нас присмаком слави життя, яке перемінить монотонність існування на багатозначний досвід і насолоду життям. Для апостолів порожня домовина сталася чистим вікном, через яке вони оглядали свій досвід спілкування з Христом у минулому. Колись розгублені, розчаровані, вони тепер побачили нову надію, нове світло, глибоке розуміння високої мети життя. Порожня домовина — повне життя... Вони збагнули правдиве значення слів Христа: „Я прийшов, щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали" (Ів. 10:10).

Так, віра у Воскреслого вводить і нас у вічне життя. „Хто вірує в Сина, той має вічне життя" (Ів. 3:36). Мета приходу, страждань, смерти й воскресення Христа — врятувати людину від духовної смерти. „І кожен, хто живе та хто вірує в Мене, — говорить Христос — повіки не вмре!" (Ів. 11:26).

(Закінчення на ст. 8-ій)

ЩАДНИЦЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ЖЕРТВУЄ 25,000 ДОЛ. НА ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ

Дирекція Української Щадниці і члени Ділового комітету Гарвардського Проєкту. (Сидять зліва): І. Хамуляк, д-р С. Бережницька, д-р С. Ворох, М. Шиприкевич, д-р В. Кордуба; (стоять зліва): Я. Бігун, Т. Бурка, П. Гурський, В. Ворох, д-р А. Білик, І. Скіра, Д. Ткачук, І. Шуст, Ю. Стефанишин.

(Світлив: Д. Кордуба)

Філядельфія (ІЯХ). — Друга з черги Українська Щадниця в ЗСА пожертвувала 25,000 дол. на здійснення Гарвардського Проєкту — Нюарк був перший, Філядельфія друга.

Українську Щадницю у Філядельфії заснували українські піонери 1918 року. Стимулом до заснування своєї фінансової установи було бажання української громади економічно себе зорганізувати тут в Америці, а також дати фінансову допомогу рідному краєві, який боровся за свою державність.

Довголітнім її президентом був д-р Володимир Ґалан, а теперішнім президентом є мгр Марта Шиприкевич. Під їхнім вмілим керівництвом та при тісній і гармонійній співпраці інших членів дирекція щадниці успішно розвивається та дістає признання банкових властей.

В 1985 році побудовано новий господарський об'єкт при Рузвелт бульварі, де примістились головні бюра установи із задержанням філії в давній дільниці при Ліндлі вул. Щадниця обслуговує своїх членів в різних фінансових потребах, має всякого рода ощадностеві конта уділяє різні позички та мортгеджі. Із механізацією праці в банківництві щадниця вповні додержує кроку американським банкам й останньо впровадила модерний спосіб банкування при помочі „MAC Plus" системи.

В парі з фаховою банковою діяльністю щадниця є також громадською установою і підтримує та дає дотації на різні громадські цілі і потреби, на розбудову місцевих, а також важливих загально-українських установ і почнів. З нагоди великої річниці 1000-ліття Християнства України щадниця уфундувала 25,000 доляровим датком один том видань Гарвардського університету.

ІДУТЬ ДАЛЬШІ ПЕРЕГОВОРИ ПРО ЗАКІНЧЕННЯ ВІЙНИ В АФГАНІСТАНІ

Вашінгтон. — Уряд Совєтського Союзу дав до зрозуміння, що він візьме до уваги Адміністрації президента Роналда Реґена, щоб обидві країни, тобто СССР і ЗСА, припинили військову допомогу для кабульського комуністичного режиму і антикомуністичних повстанців муджагедінів після виведення з Афганістану 115,000 совєтського окупаційного війська, процес відтягнення якого мав би розпочатися вже 15-го травня цього року.

З'єднані Стейти Америки настоюють, щоб така допомога була припинена, бо інакше годі буде надіятись на закінчення громадянської війни в тій країні. Очевидно, Вашінгтон не може припинити допомоги, якщо СССР буде далі підтримувати мілітарно теперішній комуністичний уряд в Кабулі президента Наджібулли.

Міністер закордонних справ СССР Едуард А. Шеварднадзе і державний секретар ЗСА Джордж Шулц відбули довшу розмову на цю тему під час недавнього перебування Шеварднадзе у Вашінгтоні, але обидві сторони тримали цю справу засекреченою, щоб дати можливість обидвом сторонам зайняти до неї своє становище. Треба припускати, кажуть політичні спостерігачі, що також конференція у Женеві з участю афганської і пакистанської делегації та посередників

(Закінчення на стор. 7)

УСІМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ, ЯКІ СВЯТКУЮТЬ ЦЕЙ ПРАЗНИК ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО БАЖАЄМО РАДОСТІ, НАСНАГИ ТА ВСІХ БЛАГ ГОСПОДНІХ!

ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ І „В-ВО „СВОБОДА"

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Смертю смерть подолав..."

Зимою щороку віруючі люди поздоровляють один одного сердечним „Христос родився!" і чують у відповідь „Славіте Його". А весною радісно сповіщають „Христос Воскрес" і чують потвердження „Воістину Воскрес!" І коли в оті два найбільші в році церковні свята приходиться звеличати їх також друкованим словом, то всупереч найкращій волі неможливо оминути повторювання. Бо чудова символіка Різдва Христового чи Воскресення Христового ситуація в Україні ця сама і треба повторяти, що та символіка стосується долі-недолі українського люду.

Різдво Христове — це радше родинне свято і тому, що природа в Україні як і в Америці скована тоді льодом, то хоч чудові українські колядки — немає того радісного настрою, що на Великдень. З весною вся природа радується і передає цю радість людям, що Христос Воскрес. Разом із Воскресенням Христовим воскресає із зимового сну довкілля і радіють люди та всі живі істоти. Свято Великодня найбільше і найвеселіше у році свято, бо воно прославляє чудо-чудес: „і розп'ятий був за Понтія Пилата і страждав і був похований і воскрес у третій день згідно з писанням..." Коли у Велику П'ятницю люди набожно посуваються на колінах до Плащаниці і тільки калатало дає знати про себе, то на Воскресній Утрені дзвонять всі дзвони, сповіщаючи світові, що Христос Воскрес і „смертю смерть подолав". Недовірки не вірять в чуда. Але історична істина стверджує, що Ісус Христос тільки три роки свого 33-річного життя присвятив навчанню, присвятив проповідуванню нечуваного до того часу слова: слово любови, прощення, а не пімсти „зуб за зуб, око за око", слово легковаження земних дібр та дбання за свою душу, яка не вмирає разом з кволим тілом. Це була така могутня, нечувана до того часу наука, що започаткувала нову еру для всього людства. Все людство почало рахувати події „перед народженням Христа" і „після".

Могутнє слово Месії довело до навернення на Христову віру два з половиною до трьох більйонів людей у світі, християн різних Церков, у тому числі 550 мільйонів католиків. Але однаково католики, як православні і протестанти, які у свою чергу творять мозаїку різних визнань, всі вони прославляють Воскресення Христове, найбільше чудо чудес. І недовіркам треба раз-у-раз пригадувати: релігія не є на те щоби її науково доказувати, а на те, щоби в неї вірити. Віриш або не віриш — це твоя справа, але видно, що Божа Правда сильніша, бо недовірків у світі куди-куди менше, як тих, які вірують. І Папа Іван Павло II, який вічно подорожує, був у кількох країнах Африки і там благословив навіть поган, які прибули до нього із своїм божком, бо ті погани, яких щораз менше, також вірять у Вищу Силу, яка керує долею всіх живих, мертвих і ненароджених чоловіків і жінок, створених на образ і подобіє Боже.

Не треба більше наукового доказу на існування Владики Неба й Землі як та гармонія, яка є найпершою прикметною рисою всесвіту і зокрема земної плянети. Ми не всилі зрозуміти тих усіх чудес, що їх творив за свого короткого життя Христос, але правильно сказав один з апостолів: „Чого людина не може — Господь все може". „Часи зміняються і ми зміняємося з ними" — каже староримська приказка. Колись в Україні на Великдень дівчата виводили гагілки, колись із сміхом і жартами відзначали „Обливаний понеділок", сьогодні в Україні під атеїстичним режимом ці гарні народні звичаї завмерли. Але це були тільки назверхні прояви культу свята Воскресення Христового. Суть залишилася ця сама: коли Христос „смертю смерть" подолав, то тим самим сповістив усім поярмленим країнам і народам, що скінчиться їхня недоля і їхня неволя. І немає ніякого сумніву, що на Україні дзвонитимуть ще всі дзвони на Великдень і що символіка Воскресення Господнього не буде тільки теоретичною, а здійсниться. Бо як Правда Господня перемогла і смерть, то Правда переможе безбожницьку неправду і прийде воскресення також для України і її поярмленого люду.

В. Л-ць

ХРЕСТ — ПОСТРАХ ДЛЯ КОМУНІЗМУ

Комуно-московська імперія має чимало клопотів політичного, економічного, національностевого й іншого порядку. Два найголовніші з них — це боротьба з „українським буржуазним націоналізмом" і релігією, яка, не зважаючи на офіційні заперечення, таки відроджується в останньому часі не тільки в СССР, але також в інших комуністичних державах світу. Боротьба ця ведеться властиво ввесь час відколи владу у Кремлі перебрали червоні атеїсти, але її фази посилення спричинені якимись подіями, що насторожують компартію, або, прямо кажучи, її непокоять. Відомо ж, бо, що свого часу режим заставляв навіть письменників і поетів займатися атеїстичною пропагандою, але публікована тоді шаблюнова, нецікава і суха совєтська антирелігійна проблематика радше відштовхувала народні маси від цієї урядової брехні і Москва знову й знову вдаряє на тривогу, що активність віруючих різних релігій і сект зростає. Під перший обстріл совєтської пропаганди все попадали вірні християнських Церков, зокрема Української Автокефальної Православної і Української Католицької. Остання, як показує практика, витримала, як то кажуть, до кінця і сьогодні домагається привернення своїх прав, діючи у катакомбах, тобто у підпіллі і явно назовні. Переслідувань зазнавали також визнавці інших релігій, наприклад, мусулмани, Свідки Єгови, баптисти, яких ще й досі жорстоко переслідують.

А все ж таки імперські чинники найбільше бояться поширення релігії на молодь, а навіть на зорганізованих і контрольованих компартією комсомольців. Очевидно, що офіційної статистики про кількість віруючих у СССР немає. Проте, за підрахунками західних спостерігачів і кореспондентів у совєтській імперії є тепер біля 80 мільйонів віруючих, у тому числі біля п'ять мільйонів українських католиків, які, — як підтверджує прибулий на Захід Йосип Тереля, — ніколи не відрікалися своєї віри не зважаючи на найбільш жорстокі переслідування, дискримінацію та утиски вірних. Кореспондентам, які бажали довідатись про справжні причини релігійного ренесансу місцеві жителі відповідали: „Ми в релігії знаходимо утрачені ідеали, сенс життя. Ми довго спостерігаємо як занепадає ідея марксизму-ленінізму і постає криза офіційної комуністичної ідеології. Для наших дітей ми шукаємо за твердішою духовою базою, щоб вони в майбутньому почувалися людьми у повному розумінні цього слова".

„Подумаєш, хрестик..."

Під таким заголовком київська режимова газета „Радянська Україна" помістила в числі з 28-го лютого ц. р., довшу статтю П. Щербаня, доцента катедри педагогіки і психології Київського педагогічного інституту іноземних мов.

Уже саме питання, поставлене у заголовку статті, говорить, що автор, продовжуючи старі „добрі" комуно-московські традиції боротьби з релігією, вестиме кампанію проти демонстративного ношення хрестиків молоддю, вбачаючи в цьому прогру безбожницького комуністичного режиму у боротьбі з Церквою. Стаття також свідчить про загальний занепад комуністичної системи взагалі, а виховної зокрема, не зважаючи на те, що Країна Рад закінчила парадно відзначування 70-річчя свого існування, але вона не зуміла розв'язати головних питань — виховання, релігійної прив'язаности, економіки, вбогости, технології тощо. „І чомусь мало, на мій погляд, колеги виявляють турбот про те, аби зміцнити світоглядну зрілість школярів, їхні діялектично-матеріялістичні переконання", — стверджує автор. Він каже, що серед учнів багатьох вищих закладів були і такі міркування: „Подумаєш, хрестик! Ну і що? Адже закон їх носити не забороняє".

Могутню силу має мода, — пише далі автор і намагається дуже невдало доказати, що ношення таких прикрас, мовляв, не пов'язане з приналежністю до жадної релігії, а радше до „кричущої моди". Але далі він каже, що „учні повинні знати, що молода людина, яка прикрасила себе хрестом, чи шестикутною сіоністською зіркою, зраджує норми радянського життя. Чужий символ, що б там не казали, тягне радянську людину в болото моральної, ідейної зради, зради Батьківщини, символом якої є червона зірка, серп і молот,

(Закінчення на ст. 8-ій)

Іван Боднарук

У Свято Свят

Увесь християнський світ святкує в піднесеному настрої та з великим пієтизмом два свята в році: Різдво й Воскресення Цього, що проповідував слово правди й любови, що життя своє віддав за добро і щастя всього людства. Зокрема свято Воскресення Христового, що припадає в часі глибокої переміни в природі, в хвилину перемоги весни над зимою, викликає у всіх людей дійсно небуденний, глибокий настрій. Це ж бо дійсно свято любови й відродження. Протягом століть набрало воно глибокого значення як свято тріюмфу добра над злом, справедливости над кривдою, любови над ненавистю. І ніяке інше свято християнської Церкви не злучилося так сильно в уяві нашого народу з думкою про його воскресення і визволення, як велике, найбільше Свято Свят, Христове Воскресення.

Бо і справді: скільки глибоких символів криє в собі те велике свято Христової Всежертви, скільки думок і почувань родить воно в душі кожного з нас! Якою зрозумілою і ясною мовою говорить до нас наука про те, що Тіло Христове спочивало в гробі, привалене важким каменем, бережене пильно вояками могутніх завойовників, — а Христос усе ж таки воскрес третього дня, на славу й щастя цілого людства! Чи ж не віщує воно такого воскресення й нашому народові?

Христове Воскресення — це для кожної віруючої людини чудо Боже, невисловлене й невідгадане в своїй величній красі. Воно подає надію на таке ж чудо всім нам поневоленим, прибитим і придавленим, що в нього вірять, що його бажають, що для приспішення його приходу працюють. Вона заповідає нове, краще життя, заповідає відродження і обнову. Під творчим подихом Воскресення Христового будиться в нас віра, надія і любов, росте й кріпшає завзяття і витривалість, набираємо свіжих сил і нової енергії до праці.

„І друг друга обіймем" — співаємо в пісні на честь Воскреслого Христа. Це глибока наука Великодня, що вкладає на нас великий, святий обов'язок: треба нам усім без різниці партійної приналежности, віровизнання й племінного походження тісно об'єднатися для великої загальної справи. Це повинно стати для нас заохотою, бо тільки від тісного зв'язку з народом; від скоординованої праці, збірного зусилля і самопосвяти, від виповнення всіма свого обов'язку там, де нас доля поставила, залежати буде, коли і в яких розмірах прийде й наше національне визволення.

Хай великодні святкування об'єднують нас ще більше, ще тісніше разом, щоб ми змогли всі виконати належно великі завдання, які вклало на нас Боже Провидіння.

Христос Воскрес!

Із неволі, Христе-Боже,
Увільни наш рідний край!
Щоб і там без тюрем, горя
Воскресіння Твого день
Зустрічали наші рідні
Серед радісних пісень.
Щоб і там дзвонили дзвони,
В храмах Божих спів лунав,
Щоб раділа Україна:
„Воскресення День
настав!"

(Я. Божемська)

Володимир Барагура

ВЕЛИКДЕНЬ У ШКОЛІ ДАВНЬОЇ УКРАЇНИ

Були два очерки в шкільному році, в часі яких душі учнів-спудеїв радувалися, а серця билися жвавіше: на Різдво, коли з вертепом і звіздою ходили по домах багатих міщан і на Великдень, коли їхня увага зосереджувалася коло вистав, а великодня вірша допомагала наповняти миркачівський міх усяким добром.

Великодня драма, як узагалі драма забрила в Україну з Заходу Европи, а викликали її потреби школи. Водилося тоді у школах таке, що одним з обов'язкових предметів навчання була піїтика, тобто штука складати й писати вірші та взагалі поетичні твори. Щоб унаглянднити й улегшити учням правила цієї піїтики, професори мали обов'язок писати вірші та драми.

Крім цього при помочі драми мали учні вивчити добре латинську мову, що була тоді викладовою мовою у школах Західньої Европи. Одним з важних завдань драми було теж впоїти в учнів засади моралі.

На Україну дісталася драма на переломі XУI та XУII віків. Уже тоді Іван Вишенський, відомий український аскет нарікає на „комедії та машкари". Очевидно, що в Україні шкільна драма змінила дещо свій характер і різнилася від західньої головно цим, що не була писана латинською мовою, лиш мішаниною церковно-слов'янської й живої народної мови. Із шкільних драм на перше місце висовувалася різдвяна та великодня.

Коли надходив очерк-час Великодніх Свят, один із професорів писав відповідну драму, а спудеї пильно вивчали ролі та робили проби до виступу, в якому говорилося про якусь моральну засаду, що її має зілюструвати драма, з властивої дії й епілогу, в якому містилася подяка глядачам. У драмі виступало дуже багато осіб, іноколи 200-300, тому, щоб якнайбільша кількість учнів могла взяти участь у виставі. Грали ці драми або у залі, або навіть під голим небом, звичайно у Велику П'ятницю, в присутності запрошених гостей, інколи дуже високо поставлених людей. Сцена ділилася на три частини: небо, землю й пекло. Виступав звичайно Бог-Отець, Ісус Христос, святі, янголи, Адам, Ева, дияволи, біблійні постаті, Чеснота, Справедливість і Мудрість. На сцені виголошував деколи священик теж проповідь до зібраних глядачів.

У давній українській школі було знаних кілька драм, що їх зміст був зв'язаний з Воскресенням Христовим.

Найстарша великодня драма походить із ставропігійської школи у Львові. — Знаним автором великодніх драм був Дмитро Туптало, автор драми „Дійствіє на страсти Христові списанноє". Поруч нього виступив Митрофан Довгалевський, якого драма складається з прологу й п'яти сцен. У першій сцені Божа Рада, Справедливість і Любов створюють людину. У другій — Божа Любов уводить людину в рай. У третій Принада склонює людину зламати Божий заповіт й через те дістається у володіння диявола. В четвертій, бачимо як диявол ликує над родом людським, а в п'ятій Божа Любов виводить люду з пекла. Найкращою драмою, зв'язаною з Великоднем є „Слово про збурення пекла", що представляє, як Христос сходить до пекла та визволяє замкнених там грішників.

Драми ці ставили учні не лиш по школах, але мандрували з ними теж по всій Україні й ставили їх по селах та містечках. З України дісталися вони на Московщину й Білорусь.

Більшою симпатією учнів тішилася великодня вірша. Її укладали самі спудеї, бо був звичай, що під час Великодніх свят школярі вітали громадян віршами. За це діставали від них гроші, поживу й одежу. Хоч теми до своїх творів брали з біблії, то не обійшлося без цього, щоб не натякнули в них про свою недолю, щоб у цей спосіб випросити від громадян більше пожертв. Очевидно, що картини учнівської нужди були перебільшені, а інколи й зовсім видумані. В цей спосіб до поважних вірш вносили спудеї гумористичний, смішний елемент. Великодні вірші зображують перемогу Христа над пеклом і смертю, мандрівку праведників з пекла та їх бенкет у небі, а все це в смішний спосіб, наприклад:

А Христос був на роботі
попалив собі чоботи,
покіль пекло погасив
і Адама воскресив.

У великодніх віршах збереглося багато побутових, звичаєвих рис українського народу так, що мають вони сильне національне забарвлення. Ось як, наприклад радуються святці, що виділісталися з пекла:

„Хлопці, дівки аж раділи,
Що гулять приходить час,
Тут Давид гуслі підстроїв,
Козацької як дернув
Та уже ніхто не встояв
Неживий би теж скакнув.
Як тільки вчув святий
Афет,
Що вже гусельки бренчать
Як схопився, як махнеть!
А за ним другії встали,
Всяк пару собі прибрав
Ставши в танець та й
попрохали,
Щоб запорозькую грав...

Звичайно кінчилася вірша просьбою, щоб обдарувати віршороба:

За сим, батьки, вибачайте,
Більш не вмію віршувать;
Чи дасте ж що, дак
давайте,
Бо мені ніколи ждать.

У цей спосіб у великодній драмі та вірші лучилося приємне з пожиточним: учні мимохіть пізнавали практично засади віршописання, ставлячи драми ширили культуру, а й самі крім духової поживи мали з цього ще й бублики, калачі та мідяки і в цей спосіб мали змогу здобувати освіту.

Любов Коленська

ПИСАНКА — НЕЗНАЙОМОМУ У ВІЙСЬКОВІЙ ШИНЕЛІ

Прибираю великодній стіл. У самому його центрі, у вазі, вітки синьоокого кучерявого барвінку, трохи оподалік — жовтяві весняні нарцизи, а зараз же поруч, на круглому трипільському підносі — писанки. Що одна то краща. Горять вони барвами своїми, паленіють, ніби своїм коханим назустріч — дівчата-гуцулочки. Оця — оранжева — з Космача, а ота з Коломиї, а оця, чорнява, з Криворівні, а отут, у заглибині підносу, порожнє місце на писанку (воно вже від років — порожнє), що начебто гетьманша поміж ними красується; вона була від діда мого в подарунку, з гірського села Ферескулі, де потойбіч Черемошу можна було бачити з крісами на раменах румунську прикордонну сторожу. Пригорнулись усі оці писанки на підносі нібито сестри, а проте, які вони різні-різні і які ж розкішні і чудові. Писанки оці...

Вікно у моїй вітальні — відкрите і легіт вітру ніжно ворушить мережаною завіскою. Сонце хилиться над писанками і ними любується. Струменіє повітря, надихане тьм'яними пахощами весни, землі і квітів — перших і свіжих. І до мене надходить спогад заглушений, запорошений віддалю років. Він не дає мені спокою, він хвилює мою душу і заставляє згадувати...

О мій барвінковий, мій чарівний — далекий і близький мій краю, особливо у великодній час, у великодній день...

* * *

Це був 1940 рік, — у саму Великодню Суботу. У моїй руці гойдався кошелик із свяченим і я збігала, підстрибуючи з ним по сходах. У моїй сповненою юнню душі було так легко, ніжно і святочно. І раптом передо мною виросла чоловіча силюета зодягнена у совєтський військовий мундир; вона протяла темінню голубінь неба, прислонила мені дорогу... Оцей незвичайно високий ростом і кремезний, наче молодий дуб, чоловік, на тлі пір'ястих і тендітних хмар, подобав на якогось легендарного гіганта. Наштовхнувшись майже одне на одного, обоє ми збентежились, зніяковіли, і чоловік по-російськи промирив:

— „Ізвініте, я заблуділся"...

Не знаю звідкіля в мене взялася сміливість, але я зразу сказала:

— Ні, ви зовсім не заблукались. Бачите, це дуже проста дорога... Ще кілька кроків по оцих камінних сходах і ви ввійдете до... церкви.

І враз, надиво, він обізвався українською мовою:

— Сам ще не знаю... здається піду туди... Я просто розглядаюсь... Мені цікаво...

І може тому, що він був українець, а можливо тому, що це був великодній час і я несла кошелик із свяченим, я продовжувала розмову:

— Вам, кажете, цікаво? А хіба ви ще ніколи не були в церкві?

— Був, але ще дітлахом малим, дуже ще давно... Але сьогодні господарі моєї квартири мені нагадали, що оце Великодня Субота, то й може я тому...

Враз я поглянула на його військову шапку з п'ятикутною зіркою, насуненою глибоко на чоло, і обізвалась:

— Гляньте вгору на Святоюрський Собор... Адже там хрест...

Він міг бути лише кілька років старший від мене і на його обличчя наляг, швидко розповзся по ньому густий рум'янець, і чоловік хутко скинув шапку. А потім він обернувся від мене, мабуть не хотів прозрадити цього, про що говорили його очі... Але за хвилину він таки повернув до мене своє обличчя, очі його глянули прямо у — мої і він, немов рішившись на одчайдушну відвагу, сказав:

— Я вже трохи бував тут поміж нашим народом. І як дивно... Тут не так, як у нас, а багато говорить по-українськи. Та і я з українського роду... Але батьки мої скоро померли, та й не було кому, та й не було коли... — і раптом, немов сполошений чимось птах, замовк.

А потім, перегодя, докинув:

— У мене і прізвище українське. А я сам із села Фастова, біля Києва воно... Мене виховала тітка, і, прощаючись, коли відходив я до війська, вона сказала:

— А ти Вітю, коли опинишся на Заході, не забудь і зайди у церкву. Хай на часок, щоб лише поміж своїми бути... — Нагло він боязко скинув зором довкола себе, а тоді дуже стиха додав:

— А то ще й Великдень, завтра...

Не відаючи навіть коли, я виймила писанку з кошелика і простягнула Віталієві:

— Оця — ще від діда мого, улюблена моя... Він сам розмальовував її... Він уже не живе... Але на-те, візьміть її...

Очі незнайомого розцвіли яскравими блакитами... Але він ще вагався:

— Коли це у вас єдина від вашого діда, коли вона у вас улюблена, тоді...

Але я ще раз його попросила:

— Не жалійте мене... Вдома в мене інша писанка від мого діда... А ця, хай буде вам на спогад вашого першого Великодня... — і я швидко поклала писанку на його долоню, що розкрилась, наче послушна моїм словам.

На очах молодого чоловіка затремтіла сльоза, і він замовк. А тоді писанку заховав у кишеню своєї військової шинелі і ледь усміхнувся. На хвилину він ще глянув на мене, а відтак хитнув на прощання головою та рвучко піднісся по сходах до Святоюрської церкви.

Довго я ще простояла біля церкви, але більше я цього чоловіка вже не бачила. Либонь, Святоюрський Собор пригорнув його надовше.

Подивилась я на порожнє місце в кошелик, де ще так недавно була писанка мого діда, і враз здавалося мені, що чую тріюмфальний, воскреслий голос дзвонів, які гомоном своїм начебто проникали в кожний камінець Святоюрської гори, в кожне віконце цього Собору, сповіщаючи миру всьому, що Христос воскрес, а з ним піднялась також у воскресіння ще одна людина, ще одна душа, яка, досі не знаючи Христа, зустрінулась з Ним уперше у Святоюрському храмі.

* * *

І хай дідо мій простить мені, що в цей Великодній день, я не лиш віддала його писанку оцьому незнайомому, але ще й у цей святий день сказала йому неправду, адже в мене більше писанки від діда вже не було... Але я певна, що мій дідо мене зрозуміє, що вибачить, ця ж бо писанка, що з моєї руки скотилась у Віталієву долоню, хтозна, може й попровадила його новим, воскреслим шляхом.

З нагоди величних Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
у цьому
Великому Ювілейному Році

— вітаємо —

нескорений Український Народ на Рідних Землях, його одержимих борців за правду, волю і справедливість, як для свого народу, так і для всього людства.

Вітаємо Українську Спільноту в діяспорі і Проводи її церковних, політичних і громадських організацій і установ.

Вже 1000 років християнство є джерелом духових і соціяльних вартостей нашого народу, а християнська релігія і Церква стали остоєю нашого існування як народу.

Тому, радісне Свято Христового Воскресіння хай сповнить нас надією остаточної перемоги добра над злом, правди над неправдою, життя над смертю. Нехай істина Христової перемоги скріпить нашу віру, сповнить нас радістю і переконанням, що наспіє День Воскресіння нашої Батьківщини.

Христос Воскрес!

Президія Секретаріяту
СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ
ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Блаженнішому Патріярхові Мирославові Іванові Кардиналові-Любачівському, відданим Ідеї патріярхату Владикам, Монашим Чинам і Священикам, Фундаторам, Жертводавцям Патріяршого Фонду, Членам і Працівникам Товариства св. Софія та всьому Українському Народові на Батьківщині в розсіянні

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!

бажають

ЗА ТОВАРИСТВО СВ. СОФІЯ у ЗСА
і
КОМІСІЮ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

Д-р Романа Навроцька — **Д-р Роман Осінчук**
Інж. Юліян Головчак — **Д-р Леонід Рудницький**

Українцям у цілому світі
щирий Великодній привіт
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
пересилає

Президія
Фундації Приятелів
Енциклопедії України

6 Nebraska Drive Matawan, N.J. 07747

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
вітаємо щиро
всіх наших Членів та Прихильників
бажаємо їм
Веселих Свят! — Христос Воскрес!
та дякуємо їм за їхню чесну підтримку

ПРЕЗИДІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ
КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

З НАГОДИ ВЕЛИЧНИХ СВЯТ
Воскресення Христового
— вітаємо —

ввесь спортовий Актив Товариства, усіх Членів, Прихильників „Чорноморської Січі" і Спортові Централі УСЦАК, УСЦАК-Схід, Братні спортові Товариства та все Українське Громадянство у вільному Світі та в Україні з щирим бажанням провести ці Свята найбільш щасливо та радісно

Христос Воскрес! — Воістину Воскрес!

Управи
Українського Спортово-Виховного
Товариства „Чорноморська Січ"
і Січової Фундації, Інк., Нюарк, Н. Дж.

РОДИНІ, КЛІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
Христового Воскресення
бажає

АДВОКАТСЬКА ФІРМА

Nestor Olesnyckyj

FISH, FIELD & OLESNYCKYJ
2040 Millburn Avenue, Maplewood, N.J. 07040
(201) 763-2001, (201) 761-6480

Мейплвуд, Н. Дж.

Об'єднання Мистців
Української Сцени
(ОМУС)

сердечно вітає своє Членство у вільному світі радісним привітом
ХРИСТОС ВОСКРЕС
та бажає
Погідних і Веселих Свят!

Управа

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА РАДА ІСНО

бажає
Щасливих і Радісних Свят
СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Ієрархам, Духовенству й Пасторам Українських Церков, Українському Нескореному Народові на Батьківщині, Голові й Проводові Українських Націоналістів, Президії й Секретаріятові СКВУ, Управам всіх громадських, жіночих, ветеранських, молодечих, видавничих і фінансових організацій в системі ІСНО та їхньому Членству в Австралії, Англії, Аргентині, Бразилії, Канаді, Німеччині, Франції та ЗСА, як також Українській Спільноті у всіх країнах поселення

Христос Воскрес!

Президія Світової Координаційної Ради ІСНО:
Павло Дорожинський, голова — **Всеволод Пінковський,** секретар

У Світлий День
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ,
з тисячоліттям
УКРАЇНСЬКОГО ХРИСТИЯНСТВА

щирий привіт Українцям на рідних землях й у вільному світі, Ієрархам, Духовенству, Проводам міжкрайових надбудов, Крайовим Організаціям та їхньому членству, всім Вельмишановним і Дорогим Добродіям, Патронам, Спонзорам, Меценатам та Жертводавцям і Прихильникам

— пересилають —

УКРАЇНСЬКІ МОЛОДІЖНІ АНСАМБЛІ

під мистецьким керуванням маестра ВАСИЛЯ КАРДАША

UKRAINIAN YOUTH ENSEMBLES CORPORATION

P.O. Box 37 Station "D", Toronto, Ont. Canada M6 3J5
Tel.: (416) 847-1347, (416) 475-0214

ІЗ ПРАЗНИКОМ ПАСХИ
щире і сердечне
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
та обильних Божих Благодатей
пересилає
всім Золочівцям, всім Приятелям

о. Любомир Мудрий
з Родиною

1-ий УКРАЇНСЬКИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ ЩАДНИЧИЙ БАНК
«ПЕВНІСТЬ»

Найщиріші вітання і побажання
Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Ієрархам, Духовенству та Вірним Українських Церков, Проводам і Членам Українських Товариств, Організацій та Установ, Працівникам і Членам банку „Певність" та всьому Українському Громадянству
складає

ДИРЕКЦІЯ

1ST SECURITY FEDERAL SAVINGS BANK

932 - 936 N. Western Ave., Chicago, IL 60622 (312) 772-4500

2166 Plum Grove Rd., Rolling Meadows, IL 60008 (312) 991-9393

DRIVE UP — CASH STATION — WALK UP

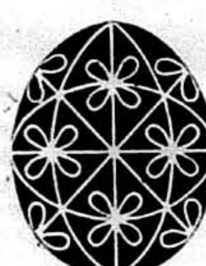
820 N. Western Avenue, Chicago, IL 60622 (312) 276-4144

Христос Воскрес!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажає
Мейплвуд, Н. Дж. **Евгенія Ратич**

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану
бажають
Люба Лапичак-Лесько
Михаїл Лесько
Мейплвуд, Н. Дж.

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій
ОЛЕСНИЦЬКІ
Мейплвуд, Н. Дж.

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
з днем
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
здоров'я, щастя і многих літ
бажають
СТЕФАНІЯ, ТЕОДОР, МИРОСЛАВА
МИРОШНИЧЕНКИ
і
ГАЛИНА, ЛЮБОМИР КУЗЬМИ

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Д-р ТЕОДОЗІЙ, ЛЮБОМИРА
і ЛЯРИСА КРУПИ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
Д-р Евген Грабаргук
з РОДИНОЮ

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Друзям та Вельмишановним Пацієнтам
бажає
д-р Марта Політило
з родиною
Ірвінгтон, Н. Дж.

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих та Щасливих Свят
Родині та Знайомим
бажає
Д-р Стефанія Гук з Родиною
С. Оренджі, Н. Дж.

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Воскресення Христового
Веселих Свят
СВОЇМ РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажає
д-р Богдан і Богданна Худьо
з донями Міріям і Ромою

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ і ПАЦІЄНТАМ
бажають
д-р Андрій Бурачинський
з дружиною Лялею і дітьми Ериком,
Денисом і Адріяном

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р МАРКО і д-р ЛЮДМІЛА
ОЛЕСНИЦЬКІ з дітьми БОГДАНОМ,
НАТАЛКОЮ і ЕВГЕНІЄЮ та Родиною

Веселих Великодніх Свят
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
бажають
д-р Ольга і д-р Евгеній Оленко
з дочкою Маріяною
Ню Йорк, Н. Й. Форест Гіллс, Н. Й.

Д-р ЮРІЙ і НАДІЯ КІҐІЧАК
з дітьми:
РОМАНОЮ, ТЕТЯНОЮ, НАДІЄЮ
і ЮРЧИКОМ
бажають
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!
SUBURBAN PROFESSIONAL BLDG.
2130 Milburn Ave., Maplewood, N.J. 07040

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Д-р БОГДАНА СВИСТУН-РІВЕС
з Родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідні, Приятелям і Знайомим
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
пересилають
д-р Роман і Ольга Граб

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Д-р ЯРОСЛАВ, ОЛЯ і МІСЬО
СТАВНИЧІ
Ратерфорд, Н. Дж.

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Юрій Тритяк з дружиною Оксаною
донею Аретою і сином Яремієм
54 W. S. Orange Avenue, S. Orange, N.J. 07079
(201) 762-7422

В Радісний День Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
вітаємо
РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ
традиційним
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Д-р ОСИП і ЛІДІЯ
ОРИШКЕВИЧІ
Бруклин, Н. Й.

Веселих Свят, щастя і здоров'я
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
бажають
Софія Олесницька
Маруся і Роман Павлишини
з донями Софійкою і Оленкою

Найкращі побажання
Веселих Свят
з нагоди Празника
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
пересилає
д-р Мирослав Бих з Родиною

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ
всього найкращого
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Богдан і Роксоляна Галібей
з дітьми: Тимошем, Мирославою
і Олею

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і Знайомим
— бажають —
Зенон і д-р Ірена Терлецькі
з Христиною
Ганусе і Олег

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям та Шановним Пацієнтам
— бажають —
д-р Юрій і Мотря Сосенки
з дітьми
Адріяном, Анеткою і Алянною

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р Роман і Наталія Кравчуки

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Юрій і Христя Демидовичі
з дітьми Андрійчиком і Лесею
Лівінгстон, Н. Дж.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Всеволод і Лідія Когутяк
з дітьми Ромою і Юрком

Радісних Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ,
ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
д-р Любомир, Оксана і Роксоляна
КУЗЬМАКИ

Рідні, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
д-р Степан, Степанія, Роман
і Росанна Ворохи

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р Богдан, Марта, Ляриса,
Христя і Марко Ворохи

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
д-р СВЯТОСЛАВ і ЛЮБА ВОРОХИ
з ДІТЬМИ:
АДРІЯНОМ, ЮРІЄМ, МИРОСЛАВОМ,
УЛЯНОЮ, ПЕТРУСЕМ і ПАВЛУСЕМ

Христос Воскрес!
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажає
д-р Андрій, Татяна і Тамара
Тершаківці

Христос Воскрес!
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Остап, Віра, Дора і Аніса
ТЕРШАКІВЦІ

НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідним, Приятелям та Друзям
— пересилає —
д-р Василь Кіналь
з Родиною

Веселих Свят
Воскресення Христового
Колегам, Знайомим і Пацієнтам
бажають
Дзвенислава і д-р Любомир
Явний з родиною
Ессекс Фолс, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Воскресення Христового
Рідні, Приятелям і Шановним Пацієнтам
бажають
д-р Олександер і Рената Костек
з дочкою Мішел і сином Олесем
416 36th St. ■ Union City, N.J. ■ 866-5027

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

Радісних Свят Воскресення Христового
родині, приятелям і клієнтам
фірми

PETER RYCHOK AGENCY
1339 Springfield Avenue ■ Irvington, N.J. 07111
Tel.: (201) 373-6434 — (201) 373-6453
бажають
ПЕТРО і МАРУСЯ РИЧОКИ
з доньками **МЕЛЯСЕЮ і ТАМАРОЮ**

З Празником Христового Воскресіння
НАЙДОРОЖЧИМ ДІТЯМ і ВНУКАМ, РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ГОСТЯМ

„КАРПАТІЇ"

Веселих Свят! Христос Воскрес!
бажає
КЛИМЕНТИНА ШЕВЧУК
з РОДИНОЮ
Рівнож повідомляю, що відкриття сезону починається 1-го липня 1988 року.
CARPATHIA HOUSE
P.O. Box 126 ■ Lexington, N.Y. 12452 ■ Tel.: (518) 989-6622

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Вельмишановним Покупцям, Приятелям і Родині
бажають
О. СУХОВЕРСЬКИЙ і М. СТЕБЕЛЬСЬКИЙ
власники фірми
ДНІПРО С-КА
698 Sanford Ave. — NEWARK, N.J. — 373-8783

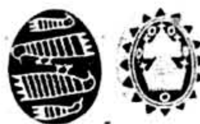
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям, Знайомим і Дорогим Гостям нашого Ресторану

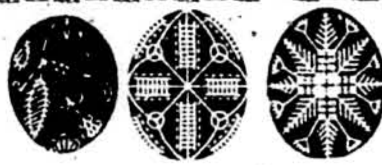
THREE BEARS
RESTAURANT & LOUNGE
БАЖАЮТЬ ВЛАСНИКИ
Marian Pelc & Walter Haidai
511 Coliseum Blvd. Gardens of Gulf Cove
PORT CHARLOTTE near Englewood, Fla.
Tel.: (813) 697-1551

Ювелірна фірма
І. Пеленський
— бажає —
Шановним Покупцям, Родині і Знайомим
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
1260 Springfield Ave., Irvington, N.J. Tel. 375-2467

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
РІДНИМ, ЗНАЙОМИМ і ШАНОВНИМ ГОСТЯМ
АННА і МИРОСЛАВ КУШНІРІ
ВЛАСНИКИ
ВІЛЛЯ РУСАЛКА
6307 Park Boulevard ■ Wildwood Crest, N.J. 08260
Tel.: Wildwood — (609) 522-8210
Philadelphia — (215) 725-2639

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і Покупцям бажає
ВОЛОДИМИР ВАСІЧКО з РОДИНОЮ
власник
„ДНІСТЕР"
ПРОДАЖ НЕРУХОМОСТЕЙ
737 Irvington Ave., Maplewood, N.J. (201) 761-5577

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
Із Світлим Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
УСІМ
УКРАЇНСЬКИМ УСТАНОВАМ
та ВСІМ ПОКУПЦЯМ
— бажає —
УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРНЯ
та
ХАРЧОВА КРАМНИЦЯ
B. L. B.
841 Elizabeth Ave. ELIZABETH, N.J.
Elizabeth Phone: EL 3-4689

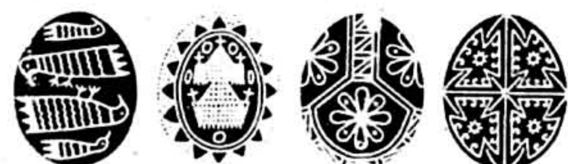

Веселих Свят
Христового
Воскресення
— бажає
ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ
Оркестра „ТЕМПО"
ІРИНЕЙ КОВАЛЬ
(201) 464-5806
....нема музики без „ТЕМПО"

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Вельмишановним Гостям, Приятелям і Родині
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажає —
Д-р Роман і Зузанна Сапович
РЕСОРТ НАД МОРЕМ
VILLA LIDIA
128 E. Crocus Road Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone: Area 609-522-3348

Веселих Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПОКУПЦЯМ і ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
— бажають —
Родина Ганусей
ВЛАСНИКИ МУЗИЧНОЇ КОМПАНІЇ
244 W. Girard Avenue Philadelphia, Pa. 19123
Tel.: (215) 627-3993

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Українським Установам, ВШ. Покупцям, Родині і Знайомим
пересилають
ВЛАСНИКИ ПОПУЛЯРНОЇ ФІРМИ М'ЯСНИХ — ХАРЧЕВИХ і ІМПОРТОВАНИХ ПРОДУКТІВ
ТАДЕЙ ПОНОСЬ і ОСИП СИГІДА
з РОДИНАМИ
STUYVESANT MEAT MARKET, Inc.
PRIME MEAT • HOMEMADE PRODUCTS
TOBIN WASTLESS & BLOCK HAMS
249 Stuyvesant Avenue, Newark, N.J.
Phone: (201) 373-6271

Радісних, Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям, Дорогим Гостям ресторану
бажає
ЕВСТАХІЙ РАВРИШ
ВЛАСНИК
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 07036
(201) 862-6455

Українським Організаціям та ВШ. Клієнтам, Родині та Знайомим
З Воскресенням Христовим
Веселих Свят
— бажають —
Наталія Лазірко, дочка Наталка і син Олег з дружиною Ганусею
власники
OLYMPIC COMMUNITY MARKET
122 — 40th Street, Irvington, N.J. 375-3181

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
пересилає
Всечесному Духовенству, всім Організаціям, Приятелям і всьому Громадянству,
TRZASKA FUNERAL HOME
648 — 4th Avenue, Brooklyn, N.Y. (718) 768-6890
6741 — 5th Avenue, Bay Ridge, N.Y. (718) 748-4860
LICENSED MGRS
ГЕЛЕНА Е. ТЖАСКА • АДЕЛЯ ТЖАСКА МАРЧАК

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Українському Громадянству
ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.)
Union, N.J. 07083
Tel.: (201) 964-4222

Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
всім своїм ПРИЯТЕЛЯМ і КЛІЄНТАМ
пересилають
ВЛАСНИК — УКРАЇНЕЦЬ
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ,
К. М. КАРДОВИЧ і О. ЛОБАЧЕВСЬКА
Христос Воскрес!
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue, Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Пам'ятники ставимо на всіх цвинтарях.

Найсердечніші побажання
Веселих Свят Воскресення Христового
Рідним, Приятелям, Знайомим та Покупцям
засилає

ІВАННА МАЗУРОК
з родиною
ВЛАСНИЦЯ КРАМНИЦЬ ЖІНОЧОГО ВЗУТТЯ
MYRA'S SHOES
5523 N. 5th Street • Philadelphia, Pa
PALMYRA SHOES — **HATBORO SHOES**
115 E. Broad St. ■ Palmyra, N.J. — 221 N. York Rd. ■ Hatboro, Pa

---

Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
РОДИНА ПАСЕВИЧІВ
N.E. Corner Franklin & Brown Sts.
109 E. Tabor Road Philadelphia, Pa.
MA 7-1320 DA 9-1844

ВЕЛЬМИШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ГРОМАДЯНСТВУ МІСТА НЮАРКУ й ОКОЛИЦЬ
Радісних і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
Юрій, Осипа і Олександер Яворські
з Родинами
УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ ВЗУТТЯ
"SALAMANDER" — SHOES
ГОВЕРЛЯ
1060 Springfield Avenue, Irvington (Center), N.J. 07111. Tel.: (201) 374-5768

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ справ Великобританії заявило, що ізраїльська розвідка Мосада не захопила Мордехая Вануну, нуклеарного техніка, який твердив, що Ізраїль продукує свої власні атомові бомби і розбудовує нуклеарну індутстію під землею, на території Англії і тому немає причини вести з цього приводу слідство, як цього домагалися деякі члени парляменту. Вануну схопили в Римі, перевезли потаємно до Ізраїля і тепер засудили на 18 років тюрми. На думку британського міністерства немає жадної причини думати, що Вануну покинув Англію не по своїй волі. Інші джерела натомість стверджують, що 34-го річного Вануну заманула до Риму співробітниця Мосаду, до речі, дружина полковника ізраїльської розвідки, і таким способом віддала його в руки агентів, які вже чекали на свою жертву в готелі.

ПРИ ДОПОМОЗІ ЗВИЧАЙНОЇ двоступневої драбини, громадянин Східньої Німеччини втік, під прикриттям ночі і дощової погоди, до Західньої Німеччини. Драбина допомогла йому перелізти через загороду з колючого дроту. Не зважаючи на відпруження у відносинах між обидвома частинами Німеччини, від часу приїзду до Бонну в минулому році Еріха Гонекера, східньонімецького керівника компартії, трудність у виїзді зі сходу на захід існує далі і численні німці, зокрема молодь, мусять ризикувати втечею, щоб видістатись на волю.

ЗВЕРНЕННЯ
СОБОРУ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ В ОТТАВІ, КАНАДА

17-го січня 1988 року, канадці мали нагоду взяти участь у нашій Святій Літургії, що подавалась з новозбудованого собору св. Івана Хрестителя в Оттаві. Подавалась ця Св. Літургія на телевізії Сі-Бі-Сі на щонедільній програмі "Meeting place".

Велична ця святиня скоро стала фотографічним об'єктом, передусім завдяки свойому виглядові й положенню. Вона стоїть на високому лівому березі Рідоу-каналу і її видно здалека від сходу, заходу і півночі. Збудована в традиційному візантійсько-українському стилі, із застосованням модерної будівельної техніки, вона своїм виглядом і артизмом робить миле враження на глядача та манить його до себе. На теперішньому етапі церква структурально готова й придатна для вжитку. Та однак ще багато бракує для комплетного завершення робіт і для цього, щоб її звати Пам'ятником Тисячоліття. У ній ще немає іконостасу, образів у святилищі, вітражів, розмальовання в середині, відповідної ризниці, позолочення бань та іншого церковного влаштування.

Ми надіємось, що щедрі жертводавці будуть і надальше помагати нам, як і досі вони це робили, викінчити цю будову на славу Божу й вияв радости нашої з нагоди вікопомного Ювілею Тисячоліття Християнства в Україні. Тому кличемо до всіх, кому дорога наша святиня і хто радіє християнським Пам'ятником Тисячоліття: поможіть цей собор докінчити, докінчити величностно, достойно, як і годиться для святині тої назви собору.

Оце недавно ми вступили в 1988 Ювілейний Рік. В ньому широка програма наших святкувань. Ці святкування будуть відбуватися тут, в столиці Канади.

Наша парафія не велика й не багата, а перед нею важкі зобов'язання сплачувати довг затягнений в банку. Досі ми сплатили поважну частину нашого довгу з пожертв місцевих парафіян та інших жертводавців з цілої країни. Невеличкій громаді парафіян не під силу подолати всі фінансові труднощі. Тому звертаємось до всіх братів наших у Христі, що святкують тисячолітній ювілей нашого християнства і яким дорога наша християнська спадщина — прийдіть з поміччю, покладіть ще одну цеголку для закінчення і прикраси цього святого місця, собору св. Івана Хрестителя в Оттаві.

Пожертви можна слати на таку адресу: Rev. V. Shewchuk, OSBM, 952 Green Valley Ct., Ottawa, Ont., K2C 3K7, Canada.

Собор св. І. Хрестителя в Оттаві.

МОЯ СЕРДЕЧНА ПОДЯКА

Коли ви маєте правдивих приятелів, то ви найбагатша людина на світі. Із нагоди Христового Воскресення — великої радости на землі — складаю мою найсердечнішу подяку друзям і приятелям, які в часі моєї недуги підтримували мене духово та своїми листами і молитвами, разом з моєю ріднею, переконали мене — піддатися складній операції, що її я щасливо перейшла і поволі приходжу до здоров'я.

Тепер моя віра у спільні молитви ще більше зміцніла. Бувають випадки, коли нам здається, що Господь не хоче вислухати нас. Не зневірюймося. Воно не так. Не все ми знаємо, що для нас добре. Єдиний Він знає, що для нас найкраще. У випадку моєї недуги — сильно вірю — що молитви моєї рідні, друзів та приятелів, допомогли змінити плян самого Господа відносно мене.

Сьогодні, коли мої очі щораз більше відкривають красу цього світу, чудо-блакить неба, а весняний легіт з кожним днем підсилює моє здоров'я, знаю Кому я завдячую щастя і зростає у мені бажання пожити ще трошки на нашій, чудовій землі. Тому з глибини душі і мого полатаного серця, дякую Вам, дорогі мої Друзі.

У першій мірі дякую д-рові Р. Морозові і його дружині Олі за щиру підтримку і намову піддатися операції і що я самовільно — без їхнього відома — обрала д-ра Мороза своїм лікарем, якого обвантажували різні рапорти вислiду операції, як і перебування у лікарні.

Панству Морозам, припадковим нашим гостям в Гантері, може й завдячую моє життя ще чотири роки тому. Тепер їхні тверді переконання, часті візити з цією ціллю, щоб мене якнайскоріше випхати кудись в лікарню, безплатні рецепти, лікарства, щирі намови Олі, яка веселими приниками додавала охоти до життя, що я її була втратила, причинилися, в першій мірі, що я сьогодні ще живу. За тим пішли до Бога молитви у церкві в Гантері всіх добрих сусідів, на чолі з о. Я. Свищуком, що не жалів часу на підтримку і потіху у численних телефонічних розмовах, завжди безплатна допомога і поради д-ра Макаревича та його дружини.

Мої старі друзі в Трентоні не забули мене, не жаліли свого цінного, передрізд вяного часу, та йшли на Молебні у моїм намiренні. Моя особлива дяка предобрій Д. Кузик, яка, не зважаючи на її обвантаження громадською працею, знаходила час на писання листів потіхи, навіть із своїх дальших поїздок.

Моя кімната у лікарні була вся в квітах від приятелів — „Золотого Хреста", СУА в Трентоні, так, що не раз мені кортіло подумати: „Можна б вже й умирати — молитви, квіти... все готове...". Але я живу і добрий Господь дозволив ще пожити якийсь час. І я ще раз дякую всім за щирі бажання і молитви, які „зломили залізо". Нехай же цей Празник Христового Воскресення воскресить та зміцнить Вашу віру у молитви та пошле здоров'я і щастя Вам і Вашим рідним.

Христос Воскрес!

М. Лампіка

Мінерал Спрінґ, Фльорида, 1988

Маямський часопис „Маямі Геральд" за 9-го вересня 1987 року помістив вістку про смерть, що наступила 8-го вересня, проф. д-ра Юрія А. Тершаківця, відомого між студентами, професорами, в лікарському світі в Маямі на Фльориді й серед колишніх студентів Маямського університету. Приватний похорон відбувся 12-го вересня в Маямі на католицькому цвинтарі Матері Божої. В сороковий день смерти св. п. Ю. Тершаківця після Св. Літургії і Панахиди відбулася тризна.

Пам'яті проф. Юрія А. Тершаківця

Четвертого грудня м. р. маямська Медична школа, відділ біохемії, скликала сходини для вшанування пам'яті „д-ра Т", як називали Покійного студенти. Під звуки симфонії Бетговена численні гості заповнили залю медичної бібліотеки.

Сходинами проводив д-р Віллям Вілян, директор відділу біохемії. Він коротко переказав життєпис покійного. Д-р Тершаковець закінчив студії медицини в Львові 1939 року. Наукову працю почав вже на першому році медичних студій, був тоді учнем проф. д-р Я. К. Парнаса, який в той час був піонером біохемічних наук. Працюючи з доцентом д-ром П. Остерном, публікували праці майже всіма европейськими мовами.

По війні д-р Тершаковець переїхав до ЗСА, Філядельфії. Там він отримав працю інструктора у Джефесрон коледжі. Потім д-р Мун, професор патології, запропонував йому працю в експериментальній патології у Маямському університеті в Маямі, де він почав працювати від вересня 1950 року.

В 1952 році Маямський університет зорганізував Медичну школу. Маючи вже тоді досвід в навчанні, д-р Ю. Тершаковець прийняв запропоновану йому позицію інструктора в новій Медичній школі. Разом з д-ром Дж. МекКонеллі він зорганізував відділ біохемії. Д-р Тершаковець приготовляв виклади і вправи, а д-р МекКонеллі займався адміністрацією.

Вже в 1960 році він став дійсним професором і на цій позиції був до своєї смерти. 1979 року маючи 65 літ, офіційно відійшов на емеритуру, але залишився працювати неповний час. Тоді ще більше працював для студентів. Переводив іспити Крайової Ради, викладав для чужинецьких лікарів і меншин, вів іспити для них, а також анастологічні іспити для резидентів і лікарів-фахівців. У вільних годинах допомагав студентам в науці.

Працю його оцінювали не лише його співпрацівники, але і студенти та в 1969 році вибрали його „видатним учителем". Студенти присвятили йому річну книжку Синапса, і відзначали його „салютом" майже кожного року.

Крім навчання, яке уважав своїм першим обов'язком, він брав участь у цілому ряді медичних дослідів та мав 17 дуже цінних публікацій.

Тепло згадував свого професора і підкреслював його велику дедикацію до навчання і д-р Норман Кенйон, який був його студентом в 1952 році. Він сказав, що ніхто зі студентів не вийшов з викладу чи вправ, щоб чогось не зрозуміти, бо про це вже подбав д-р Т. Не жалував він ні часу, ні труду. Н. Кенйон повідомив присутніх, що Товариство алюмнів створило в пам'ять д-ра Т. курс „Risk Managment".

Проф. д-р Т. Менді згадував спільну працю з д-ром Тершаківцем протягом довгих років, підкресливши не лише знання Покійного з біохемії, але і з багатьох інших медичних дисциплін, а передовсім наголосив його надзвичайну дедикацію до навчання студентів.

Проф. д-р Д. Андерсон, товариш по фаху і приятель Покійного, сказав, що д-р Тершаковець був взором для молодих професорів, і всі вчилися від нього, як треба навчати біохемії. Він також згадав д-ра Михайла Тершаківця, батька Покійного, який був частим гостем у Андерсонів.

Д-р Й. Бравнстайн, асистент декана медичного курікулюму, який був студентом д-р Тершаківця, а останньо спільно працював з ним, підкреслив шляхетність характеру Покійного і згадав про те, який великий вплив мав він на формування медичної етики у студентів, яка така конечна для лікаря. Слід згадати, що д-р Тершаковець учив лише коло 3,500 студентів!

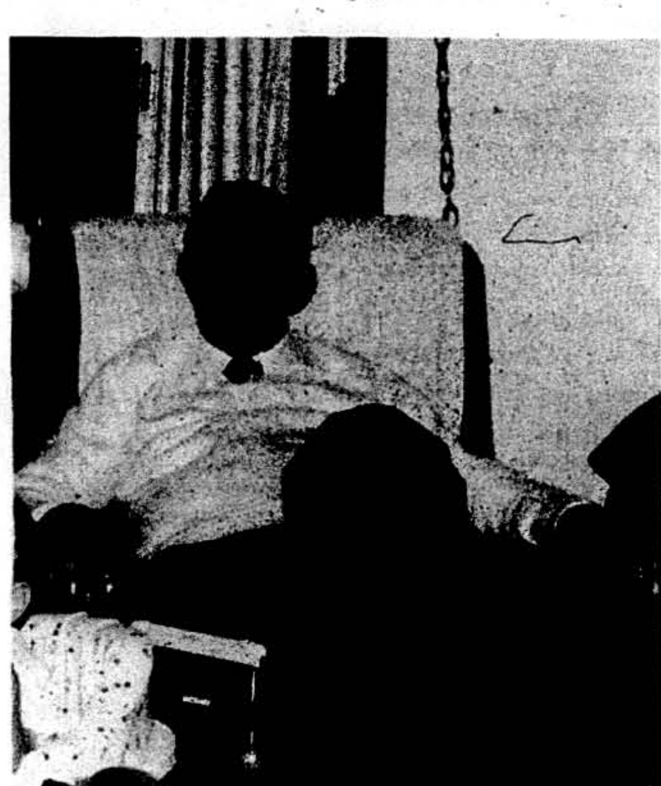
Останнім промовляв декан Медичної школи д-р Бернард Фогель, який був студентом Покійного, а в останньому часі його настоятелем. Він сказав, що д-р Тершаковець — це людина, для якої все і всі були важливими. Це людина, яка все робила досконало, яка обдумувала все до найменших деталів. Для усіх він мав час і терпеливість. Дуже коротко перед смертю, уже дуже хворий, слабий і зболілий допомагав у приготуванні іспиту і турбувався усім, а найбільше тим, щоб студентам було вигідно. Іспит відбувся 4-5 вересня, але вже без д-р Т.

Відділ біохемії створив нагороду імени д-ра Т. за найліпший вислід з іспиту біохемії в першій частині Крайової ради. Цього року вже в імені батька нагороду давав син д-р Юрій Р. Тершаковець.

На закінчення сходин син Покійного подякував усім за участь, а промовцям за щирі слова та запросив на перекуску.

Пропам'ятна таблиця з іменем д-ра Тершаківця і його заслуг для школи вмуровані на почесному місці в медичній бібліотеці.

Тяжко в кількох словах переказати 38-літню працю професора і науковця, який ніколи про себе не говорив.

Св. п. проф. д-р Юрій Тершаковець.

ІЗ ЖАЛОБНОЇ ТРИЗНИ ДАР НА НТША

У неділю, 18-го жовтня м. р. в Маямі в сороковий день після упокоєння сл. п. д-ра Юрія Тершаківця по співаній Службі Божій і Панахиді, відправленими в його пам'ять о. парохом Степаном Зарічним, в церковній залі Успення Пречистої Діви Марії відбулась тризна.

Отець Степан в імені Мирослави Тершаковець і родини запросив усіх присутніх в церкві на тризну. Церковна заля заповнилась приятелями, знайомими і гостями.

Коли вже всі зайняли місця за довгими рядами столів о. Степан провів молитву і поблагословив їжу.

Проф. д-р Микола Чировський, як представник НТША, дійсним членом якого був покійний д-р Юрій Тершаковець, розповів присутнім про важливіші події із життя небіжчика, його медичні студії у Львівському університеті Яна Казимира, початки його практики, скитальські часи в Німеччині, приїзд до Америки і на кінець поселення в Маямі, Фльорида, в 1950 році. Там він зразу ж включився в українське життя громади, в той час ще малої, допомагав у будові церкви, як також започаткував суботню школу українознавства. Ставши професором біохемічного відділу Маямського університету, в Медичній школі не тільки зорганізував його, але розбудував його. Медична школа, хоч ще молода, але зачисляється до одних з ліпших шкіл з країні.

Бл. п. д-р Тершаковець одержав ряд відзначень за працю і за наукові досягнення, був вибраний найкращим професором, від студентів дістав дедикацію річної книжки і „салюти".

Проф. М. Чировський повідомив присутніх, що бажанням родини є, щоб бажаючі скласти пожертви в пам'ять усопшого, зробили це на фонд НТША. Збіркою займаються А. Горак, П. Ґаладза і П. Ковальчук. Родина від себе склала на цю ціль 500 дол., а збірка дала 401 дол. Разом переслано на руки голови НТША 901 дол.

Вдова пані Мирослава Тершаковець від себе і родини склала найщирішу подяку всім присутнім і тим, що жертвували на фонд НТША, вшановуючи пам'ять її мужа.

А. Горак

Ідуть...

(Закінчення зі стор. 1)

ООН, вийде із сліпого кута і довго очікуваний договір між Пакістаном і Афганістаном, підтримуваний обидвома великодержавами, буде підписаний в скорому часі, щоб не стримувати заплянованого процесу, виведення совєтського війська. Жаль на із сторін покищо не опублікувала деталів порозуміння і договору, але загально припускають, що перші совєтські частини покинуть Афганістан 60 днів після підписання домовлености. Не треба виключати, кажуть спеціялісти Пентагону, що СССР триматиме свої частини якийсь час у прикордонній полосі з Афганістаном і слідкуватиме за розвитком подій в тій країні, але це не міняє справи, бо поворот совєтських військових частин до Афганістану був би великою катастрофою для СССР і моральним ударом. Вільні, зокрема невтральні країни світу, ніколи не простили б Москві такого потягнення, заявляють аналітики і спостерігачі, які слідкують за розвитком подій в Афганістані.

Про поголженість Москви на стримання допомоги і новий оборот справи Адміністрація ЗСА повідомила телефоном президента Пакістану Мохаммела Зія уль-Гака, який у свою чергу поінформував Вашінгтон про найновіші пропозиції Кабулю і Москви і примирливішу настанову кабульських делегатів на конференції в Женеві.

Існує, отже, можливість підписання в скорому часі афгансько-пакістанського договору на базі взаємного порозуміння і одобрення двох великих протекторів, від яких у великій мірі залежить майбутнє тієї країни, — кажуть спостерігачі.

Відзначення трьох подій

22-го січня 1988 року у приміщенні бенкетової залі „Голідей Інн" у Саскатуні, Саск., відбувся величавий бенкет, присвячений роковинам проголошення самостійної соборної української держави, Тисячоліття Християнства в Україні та виданню другого тому Енциклопедії України англійською мовою. Імпрезу цю підготовив льокальний Відділ Комітету Українців Канади та Провінційна Рада КУК при співпраці Саскачеванського Відділу Канадської Фундації Українських Студій (голова Марія Чарнецька).

На бенкет прибули прем'єр Саскачевану Ґрент Девайн з дружиною, головний суддя Канади Реймонд Гнатишин з дружиною, посли парляменту, включно із лідером Ліберальної партії Палфом Ґудейлом, який склала побажання українському народові з нагоди його державности, а також признання за видання енциклопедії, яка у правдивім світлі покаже факти, а не як це діється у Совєтському Союзі, де навіть історію змінюють для вигоди комуністичної партії. Лідер опозиції Роман Романів, який у тому ж часі був промовцем на святі державности у Гамилтоні, прислав ґратуляції та побажання. Також голова Централі КУК д-р Д. Ціпивник прислав свій привіт, сам будучи в Оттаві.

Господарем церемонії був голова Відділу КУК у Саскатуні, адвокат та міський радний Мирослав Чернецький, Кю.Сі. Гостей на бенкет прибуло понад 300 осіб. Господар вив'язався блискучо зі свого обов'язку.

Бенкет розпочато молитвою, що її перевів єпископ саскачеванської Української Католицької Епархії, Владика Василій Філевич, а хор церкви свв. Петра і Павла під управою Марії Анни Коваль відспівав „Отче Наш".

Після привіту заступника мейора міста М. Гаторна, головний суддя Канади Р. Гнатишин у своєму привіті пригадав, що сьогодні вполудне в Оттаві заступник прем'єра Канади Дон Мезанковський підписав проклямацію, відзначаючи 1988 рік для Канади — роком прийняття християнства у Києві, тисяча років тому. Прапор вільної України повівав на будинку парляменті поруч національного прапору Канади.

Д-р Богдан Кравченко, професор університету в Едмонтоні і директор Канадського Інституту Українських Студій, прекрасно пов'язав всі три події, що їх ми відзначуємо сьогодні бенкетом, залишивши у присутніх глибоке та тривке враження, потверджуючи, що видання II тому Енциклопедії України було завершенням бенкету. Суддя Найвищого Суду Саскачевану Орест Бойчук подякував головному бесідникові від всіх присутніх за цінну доповідь.

Проф. Данило Струк, головний редактор енциклопедії, поділився з присутніми своїми переживаннями, успіхами та труднощами у такому фундаментальному ділі як опрацювання 15,000 гасел, перевірки кожної дати та фактів. Все це робиться серед непевних фінансових обставинах, а кошти видавничі ростуть з року в рік. Коли порівняти кошт одного тому нашої енциклопедії із іншими як наприклад, Канадіяна чи Британіка, то наша є вчетверо дешевшою, завдяки лише п'ятьом платним працівникам та сотні співробітників, які віддають свій дорогий час і знання безкоштовно. Проф. Струк висловив всім їм подяку та признання, а присутні, вставши з місць, відспівали їм „Многая Літа".

Іван Сташук з Ванкуверу, відповідальний за продаж енциклопедії та придбання для неї фондів, сказав, що видання одного тому коштує понад один мільйон долярів, тепер можемо собі уявити кошт п'яти томів, які заплановано.

Він склав подяку всьому українському громадянству за щедру фінансову підтримку енциклопедії, стверджуючи, що видання її чи не найбільше наукове досягнення українців у вільному світі.

І. Сташук представив д-ра Л. Мелоского, президента Канадської Фундації Українських Студій, з Вінніпеґу, який подякував урядові Саскачевану, що виділив 325,000 дол. на видання другого тому енциклопедії. Слід згадати, що попередній уряд Нової демократичної партії вплатив на цю ціль 100,000 дол. Він вручив Ґрантові Девайнові, першому, другий том Енциклопедії України, який присвячений жителям Саскачевану. Обкладинка цього тому оправлена шкірою із відповідною дедикацією. Ґрант Дейван був зворушений цим жестом і після цього висловив українцям Саскачевану признання за розбудову провінції, почавши від перших піонерів, зокрема в ділянці хліборобства. Він теж оцінив стремління українського народу до повної свободи, твердячи, що якщо народ змагає до волі, її вибöре, навіть якщо це триватиме довше. З нагоди хрищення України тисяча років тому Ґ. Девайн відчитав відповідну проклямацію, проголошуючи 1988 рік Ювілейним Роком Провінції Саскачевану для вшанування Тисячоліття Християнства України.

Молитвою парох української православної катедри Пресвятої Тройці о. Максим Олексюк закінчив бенкет.

Під час бенкету із мистецькою програмою виступав молодечий хор української православної катедри „Ластівка", під управою Лаврентія Клапоущака. Катруся Спільчук приґравала на піяно, а Єфрем Степанюк на бандурі. Бенкет закінчено відспіванням українського національного гимну.

Закінчуючи не можна не згадати гарної співпраці наших обох катедр — католицької і православної, Провінційної Ради КУК з місцевим відділом через свої складові організації.

Бенкет був великою духовою насолодою. Слід згадати, що вранці 22-го січня, на ратуші міста Саскатуну вивішено національний прапор України, а 24-го січня відбулася радіопрограма, присвячена роковинам самостійности України.

Д-р С. Дершко

ФЕДЕРАЛЬНИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ суд у вівторок, 29-го березня ц.р., рішив що Конгрес не поступив згідно з Конституцією, вирізнюючи Руперта Мирдока у законі, який забороняв йому бути власником одночасно газети-щоденника і телевізійної станції в одній місцевості. Справа відносилася до того, що М. Мирдок мусів продати нюйоркський щоденник „Ню Йорк Пост", тому, що він є теж власником телевізійної станції в Ню Йорку.

Ділимося сумною вісткою,
що у п'ятницю, 18-го березня 1988 р. відійшов у Вічність
на 77-му році життя
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І ПРАДІД

бл. п.

ЙОСИФ ВРУБЕЛЬ

ПОХОРОН відбувся 22-го березня 1988 року в Клівленді, Огайо. Похоронений на кладовищі св. Андрія.

Дружина — КАТЕРИНА з дому ДЖАҐАН
Сини — ЙОСИФ мол.
ОЛЕКСА
Дочка — МАРІЄН
дев'ятеро внуків і два правнуки

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН одобрив законопроєкт, який дозволяє на побудову пам'ятника чорним воякам, що боролися проти британців у Революційній війні та який стоятиме в дільниці головного туристичного зацікавлення у Вашінгтоні. Координатор запроєктованого пам'ятника Морріс Барбоза заявив, що це буде перший у Вашінгтоні пам'ятник на видному місці, присвячений неграм. Його побудова коштуватиме 4 міл. дол.

КОМІСІЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ Палати Репрезентантів вирішила зменшити на 800 міл. дол. заплановану урядом президента Роналда Регена програму побудови постійної бази в просторах для протиракетної самооборони.

ДОСЛІДНИКИ ЗАЯВИЛИ, що після дворічної перевірки 17,000 хворіючих на серцеві недуги осіб, доказано, що коли брати аспірину разом з рідко вживаним ліком стрептокінасом як тільки починаються болі в грудях при надходячій серцевій атаці, то це зменшує смертність серед жертв серцевих ударів.

УСПІШНО ЗАКІНЧЕНО У Вашінгтоні довготривалі переговори ЗСА та Японії в справі включення американських будівельників у великі проєкти нових летовищ, мостів, пристаней та інших побудов. Ця заява речників обидвох країн на спільній пресовій конференції зупинить санкції супроти Японії, запропоновані президентові Роналдові Регенові Економічною радою ЗСА.

РЕЧНИК БІЛОГО ДОМУ Мерлин Фіцвотер заявив, що Уряд президента Роналда Регена починає втрачати терпеливість з поступуванням панамського генерала Мануеля Норієґи. Цей коментар був викликаний акцією панамських властей супроти американських кореспондентів яких фізично потурбовано, та супроти провідників опозиції проти Норієґи, яких було на деякий час задержано під арештом. Говорячи про ці події, Фіцвотер підкреслив і те, що не зважаючи на прохання деяких панамських провідників про військову допомогу Уряд ЗСА не вибирається подалі ожувати справу Панами військовою інтервенцією, одначе ЗСА будуть завжди готові охороняти своїх громадян.

НА ДЕЯКІ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ зі сторони преси на те, що президент Роналд Реген висловився про підполковника Олівера Норта як героя прийшлося президентові дати вияснення. Говорячи на пресовій конференції в Білому Домі, президент Р. Реген сказав, що він мав на думці його участь у В'єтнамські війні.

ПОРОЖНЯ ДОМОВИНА...

(Закінчення зі стор. 1)

1907). Це має бути поцілунок миру, прощення і євангельської любови, яка під заслоною ближнього бачить самого Ісуса Христа. Оживлені тією любов'ю ми серцем і устами співаємо пасхальну стихиру: „Воскресіння день, просвітімся торжеством, одні одних обіймімо і скажімо „Браття", і тим, що нас ненавидять; Простім усе з Воскресінням".

Єврейське слово „Пасха" значить „перехід". Якщо в наших християнських душах перебуває дар і плід Святого Духа, тоді в нашому житті наступає „перехід" під кожним оглядом: перехід від роз'єднання до єдности, від ненависти до любови, від неправди до правди, від облуди до щирости, від оспалости до ревности! Такою має бути для нас цьогорічна Пасха, цьогорічний Великдень.

Тож ми, Ваші Владики, бажаємо вам, дорогі браття і сестри, щоб Святий Дух оживив вашу віру, надію і любов і щоб таким способом почин Святого Володимира став благословенням і для нашого народу в цей Ювілей Тисячоліття нашого Християнства. Хай Святий Дух в цей Празник Пасхи Тисячоліття нашого Християнства. Хай Святий Дух в цей Празник Пасхи об'єднає нас усіх українців, розкинених по широкому світі, в одну родину, хай об'єднає нас з рідними в Україні і на засланнях, які не мають змоги святкувати цей Великдень свобідно і радісно, бо вони ще двигають на своїх раменах важкий хрест Великої П'ятниці. За них ми молимося, проказуючи слова псальмопівця: „Нехай воскресне Бог і розсиплються вороги Його і нехай розбіжаться від Нього ті, що ненавидять Його" (Пс. 68, 2).

Ми кінчаємо цей наш привіт словами одного з найвизначніших проповідників нашої Церкви з дванадцятого сторіччя, Кирила Єпископа Турівського, тими словами, що ними кормили свої душі наші предки довгими століттями:

„Браття! Воскресення Христове бачивши, поклонімся Йому, взиваючи: Ти єси Бог наш і крім Тебе іншого не знаємо. Ти став видимою людиною, і Ти — пізнавальний Бог. Вся земля нехай поклониться Тобі і співає Тобі, Христе... Вчора з розбійником ми розп'ялися з Тобою, сьогодні воскрешаємо з Тобою.

Вчора з Лонгіном взивали ми: „Воістину Ти Божий Син", сьогодні з ангелами голосимо: „Воістину Він воскрес".

Вчора з Никодимом здіймали Тебе з хреста, сьогодні з Магдалиною бачимо Тебе живим.

Вчора з Йосифом положили Тебе в гріб, сьогодні, як Марія, чуємо Твої радісні слова: „Піди; скажи братії моїй і Петрові, щоб ішли в Галилею, зібравшися в святій церкві, радіючи взиваємо: Це день, що його створив Господь. Возрадуймося і возвеселімся в ньому. Бо Твоє є Царство, і Твоя, Христе, сила, з Отцем і Пресвятим і Благим і Животворчим Твоїм Духом, нині і повсякчас і на віки віків. Амінь".

Благословення Господнє на Вас!
Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

Дано 15-го березня 1988 Р.Б.

† Стефан
Архиєпископ Філядельфійський
Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА

† Василь
Єпископ Стемфордський

† Іннокентій
Єпископ Епархії св. Миколая в Чікаго

† Роберт,
Єпископ Епархії св. Йосафата в Пармі

З БОННУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що більшість заарештованих західньонімецькою поліцією совєтських шпигунів, це колишні еміґранти з СССР. Усі арештовані, 10 осіб, були перевірені прокуратурою і еміґраційним урядом в Бонні і Мюнхені. Чотирьох осіб, після короткого слідства, звільнили, шість стане перед німецьким судом і відповідатиме за участь у шпигунських аферах. Проти 14-ох запідозрених у шпигунстві, висунено тільки побоювання, що вони належать до широкої сітки совєтських шпигунів, яка діє на території Західньої Німеччини. Курт Ребман, федеральний прокуратор у Карльсруге заявив, що совєтські шпигуни збирали усі таємниці, які тільки їм попадались в руки з ділянок технології, розміщень військових частин і касарень, пляни будови нових джетів тощо.

ПЕРЕГОВОРИ В ЖЕНЕВІ у справі Афганістану, з участю представників Афганістану і Пакістану та за посередництвом ООН, зайшли у сліпий кут. Совєтський Союз не хоче погодитися на прийняття пропозиції З'єдинених Стейтів Америки, щоб здержати допомогу для комуністичного режиму в Кабулі, але домагається, щоб таку допомогу здержали ЗСА для антикомуністичних повстанців муджагедінів, що означало б заломання фронтів повстанців. Адміністрація президента Роналда Регена заявила, що вона накаже здержати допомогу, зокрема військову, тоді, як СССР покаже добрий приклад, тим більше, що місцевий режим Аджібулли і так буде по вуха озброєний залишеною совєтськими військами зброєю і запасами. Як звичайно у таких випадках буває, совєтські пропагандисти вину за неуспіхи спихають на інших. Представник міністерства закордонних справ СССР Геннадій І. Ґерасімов заявив кореспондентам, що вимога ЗСА „є новим трюком Адміністрації Регена", бо раніше такої вимоги Вашінгтон не ставив. Про впертість СССР і намагання закріпити в Афганістані комуністичний уряд, Ґерасімов не сказав ні слова, — заявили політичні спостерігачі.

В ГРЕЦІЇ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ суперечка на тему американських військових баз на грецькій території. Тамошній прем'єр-міністер Андреас Папандреу має намір заморозити усі будови й поліпшення на базах, аж до закінчення переговорів, які тепер ведуться між представниками ЗСА і Греції. ЗСА вдержують у Греції чотири військові бази, дві з них в околицях Атен, і користаються кількома грецькими базами, зокрема коли йдеться про направи і підрядні роботи. При тому керівництво базами затруднює велику кількість грецьких робітників, спеціялістів, і звичайних помічників, які в першу чергу протестують проти рішення уряду про замороження, бо вони готові втратити добре платні роботи і стати на довший час безробітними. Бази на території Греції існують від 1950-их років, а теперішній реченець договору вигасає в грудні цього року. Американці вважають, що на підставі договору вони мають повне право переводити на території баз усі праці, без порозуміння із соціялістичним урядом Папандреу.

У ВАШІНГТОНІ ЗАКОНОДАВЦІ вкінці дійшли до порозуміння та погодились на 40-мільйонову допомогу для нікараґуанських повстанців. Ця запроєктована допомога включає 2.7 міл. місячної допомоги в харчах, одягу, ліках і схоронищах впродовж шістьох місяців. Таку саму суму передадуть на допомогу дітям. До угоди дійшло після заяви спікера Палати Репрезентантів Джима Райта, який відкликався на „серйозну і помірковану" вимогу Президента на додаткову допомогу для повстанців у випадку недодержання перемир'я урядом Нікараґуа.

„БІЖІМ І СВІТОВІ..."

(Закінчення зі стор. 1)

пам'ятаємо Вас в особливий спосіб. Це ж Ви, які живете в країні св. Володимира. Це ж Ви, які далі п'єте з ріки Дніпра. І це ж Ви, яких „ввесь час живими віддають на смерть із-за Ісуса, щоб і життя Ісуса було явним у смертнім тілі" (2 Кр. 4, 11). Знаємо, що не одному з Вас доведеться ще більше терпіти через ювілей Тисячоліття. Автор Послання до Євреїв каже, „Пам'ятайте про в'язнів, немов би ви самі були в кайданах з ними" (Єв 13, 3). Ми, що перебуваємо тут на волі, не дозволимо, щоб серед вигод і розкошів Заходу, **у яких може тяжко нам уявити тюрми і кайдани, ми забули про Вас: мучеників і ісповідників Христової Церкви і нашої** Рідної Української Церкви.

У сьогоднішній Безкровній Жертві, яка не знає меж простору, з'єднуємося із Вами, нашими терплячими братами і сестрами, які віддаєте „тіла свої як жертву живу, святу, приємну Богові: розумну богослужбу", як це каже св. Павло (Рм 12, 1).

Цього року коли думками і молитвами єднаємося із Вами, браття і сестри, в Україні, перспектива наша стала дещо інакшою. Ми привикли думати про Вас, як бідних, а про себе, як багатих; Вас уявляємо знедоленими, а себе щасливими. Ця перспектива міняється тепер. Вона міняється в наслідок того, що чуємо від наших ісповідників, яких в останньому часі звільнено із совєтських тюрем. Виглядає, що властиво ми є бідні, а Ви, браття і сестри в Україні, є багаті. Чому? Тому, що тут наші семінарії пустіють і парафії замикаються із-за браку кандидатів до священичого стану; а там, у „царстві атеїзму" підпільна Церква нараховує понад 1.000 священиків і видає з себе місіонерів, які їдуть в інші республіки СССР голосити Боже Слово. Настала пора, коли Ви, наші вірні в Україні, повинні більше молитися за нас, ніж ми за вас.

У „Слові о законі і благодаті" митрополит Іларіон звертається до покійного св. Володимира словами: „Устань... побач внуків твоїх і правнуків — як живуть, як їх береже Господь, як віри держаться за заповітом твоїм; як до святих церков ідуть, як Христа славлять, як поклоняються імені Його... Поглянь на Церкви, що процвітають. Подивися на християнство, що зростає".

Ці слова можна справді примінити до геройських „правнуків" Великого Володимира, які славлять Христа в підпільних громадах, в катакомбній Церкві України. На жаль, Володимирові „правнуки" у вільному світі не дорівнюють їм. Наші вірні в Україні держаться віри коштом своїх праць, свого здоров'я, жертвою навіть самого життя, а тут багатьом з нас важко встати в неділю і поїхати, або перейтися до рідної церкви.

Сьогодні, однак, це свято надії. Співали ми на Утрені: „Смерти празнуємо умертвіння, аду зруйнування, іншого життя вічного начало" (Канон Пасхи). Теж ми віримо, що Христос, який „смертю смерть подолав", умертвить нашу духовну смерть і піднесе нас, „всеродного Адама" (Канон Пасхи) до нового життя. Він нас „воздвиг із тлі". Він „Пасха нетління і світу спасення" (Екзапостілярій Пасхи). Не тратьмо ніколи надії на це спасення. У Старому Завіті читаємо слова: „Нема нічого нового під сонцем" (Проп. 1, 9). Але у Новому Завіті Христос говорить, „Ось Я роблю все новим" (Од 21, 5). Тож і ми сьогодні, одягнувшись в Христа, ставаймо новими людьми, бо як каже св. Павло, „коли хтось у Христі, він нове створіння" (2 Кр 5, 17).

Коли в такий спосіб перетворимося, Христос дасть нам силу не тільки особисто розвивати духовне життя, але й іншим проповідувати цю „нову дорогу".

Сьогодні в наших церквах ми читаємо Євангеліє різними мовами. Цей звичай — це не пуста формальність, але здійснення Богом даної місії святої Церкви. Це вияв самої природи Церкви, без чого Церква перестає бути Христовою, а перетворюється в звичайне людське товариство. Христос каже: „Ідіть, навчайте всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати те все, що я заповідав Вам. І ось я з Вами є по всі дні до скінчення віку. Амінь". (Мт 28, 19-20).

Ми всі замало ширимо Христову Благовість. Кожний християнин має бути апостолом, має бути „всім для всіх" (1 Кр 9, 22), щоб передати скарб віри усім, що з нами пристають.

У XVI столітті часто називали Київ „другим Єрусалимом". Чому? Тому що так само, як з першого Єрусалиму пішла „блага вість" по цілому світі, так само і з другого Єрусалиму, Києва, ширилася віра по цілій Східній Европі.

З нагоди Тисячоліття Хрищення Київської Руси, постановім собі продовжувати традицію „другого Єрусалиму". „Біжім і світові проповідуймо, що воскрес Господь" (Іпакой Пасхи).

У Церкві Христовій довгі століття існував звичай відбувати масові прилюдні хрищення у празник Христового Воскресення. Святі Отці Церкви говорять нам, що неофіти, які виходять з хрестильниці — це воскресла Церква, оживлена новими членами. Коли будемо поважно трактувати своє місійне завдання, **а не закопувати свого** таланту у землю, будемо певні, що кожного року будемо свідками зростаючої, оживленої Церкви.

Закінчуємо своє послання до вас, дорогі браття і сестри, словами київського Митрополита Іларіона, в яких він далі описує духовну „революцію", здійснену св. Володимиром, і нав'язує до тої самої Літургії, до тої самої Євхаристії, яку ми звершуємо сьогодні. Тяжко було б нам знайти в нашій літературі кращих слів хвали для ласкавого нашого Бога у **світлий день цього ювілейного Великодня. Іларіон пише:**

„Відтепер хрест освячує наші городи, і пастирі словесних овець Христових — єпископи, пресвітери і диякони приносять безкровну жертву. Хори прикрашують і наповнюють величчю святі церкви. Апостольська труба і євангельський грім залунав по всіх містах. Кадило возноситься вгору і освячує повітря. Всі люди, — мужчини і жінки, бідні і знатні, наповнюють святі церкви та з прославленням говорять: Єдин свят, єдин Господь, Ісус Христос на славу Бога Отця. Амінь. Христос переміг, Христос возноситься. Христос воцарився. Христос прославився. Великий Ти, Господи, і дивні діла Твої. Боже наш слава Тобі".

Благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога і причастя Святого Духа нехай буде з усіма вами!

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

† **Мирослав І. Кардинал Любачівський**
і Ієрархія Помісної Української
Католицької Церкви

Дано в Римі,
при Храмі Жировицької Богоматері
і свв. Мучеників Сергія і Бакха,
у Празник Стрітення Господа Нашого Ісуса Христа
2/15 лютого 1988 р.Б.

ПІСЛЯ ОСТАННІХ ПОДІЙ у Панамі, зокрема нападу на готель, побиття противників тамошнього диктатора Антоніо Норієґи і американських кореспондентів та фоторепортерів, Адміністрація президента Роналда Регена мабуть мінятиме свою тактику з метою позбутися Норієґи з Панами. Представник Білого Дому Марлін Фіцвотер заявив з обуренням, що поведінка прихильників Норієґи з його противниками, тобто лідерами опозиції і кореспондентами, перейшла усі межі. Поведінку Норієґи засудили також ієрархи Римо-Католицької Церкви в Панамі і поставили вимогу, щоб він якнайскорше покинув країну.

„НЕХАЙ ВОСКРЕСНЕ..."

(Закінчення зі стор. 1)

Порожня домовина — це запорука того, що ніщо, навіть і смерть, не відлучить нас від життя з Богом. Він є наше життя! „Для мене життя — то Христос", говорить апостол народів. „Підійдіть — подивіться на місце, де знаходиться Він". Нема Його там. Домовина порожня... Він воскрес! Він живий! Оце глибоке й високе значення Великодня!.. „Це день, що його створив Господь, — радіймо та тішмося в нім!" (Пс.л 118:24).

У Ювілейний Рік Тисячоліття Християнства в Україні радіймо тисячократною радістю з того, що Господь створив для нас. Ми маємо Церкву, щоправда, переслідувану Москвою, але незнищиму Мученицю за Віру Христову, яка випрала свої шати у крові Ягняти й дала нам героїв Віри, яких світ цілий не вартий. Ми маємо Україну й наш рідний народ, щоправда, уярмлений, але нескорений, який палає духом свободи. Дякуймо Богові за порожню домовину, але повні душі славою воскресіння, Духом Бога Живого, духом тріюмфу життя. Із цим високим духом відсвяткуймо Великдень і в єдності відсвяткуймо Великий Ювілей — Тисячоліття Християнства в Україні! Відсвяткуйме Великдень із любов'ю до Бога й любов'ю один до одного. Нехай дух Великодня розвіє у наших серцях недовір'я і нехай допоможе нам відвалити каменя незгоди нехай овіє наші серця духом братерства до тієї міри, щоб ми краще могли пізнати Христа та силу Його воскресення.

Христос воістину воскрес!

З братерським привітом, Христовою любов'ю та щирими побажаннями Богом благословенних свят Світлого Христового Воскресення —

Ваші й Божі Слуги:
Пастор Олекса Гарбузюк
Голова Всеукраїнського Баптистського Братства
Пастор Володимир Домашовець,
Генеральний секретар Братства
Пастор Йосафат Іваськів
Голова Об'єднання Церков у Канаді
Пастор Дмитро Марійчук,
Голова Об'єднання Церков у ЗСА

Великдень, 1988 Року Божого

Хрест...

(Закінчення зі ст. 2)

наш герб". Вдаючи наївну людину, він запитує в першу чергу вчителів і вихованців: „Чому ніхто не пояснив отим молодим 'прихильникам моди', що маленький хрестик, який вони носять на шиї, — символ великого хреста, що палає полум'ям смерті, якою ку-клукскланівці загрожують борцям за права людини в 'негритянських штатах' Америки. Чому забувають деякі школярі, що шестикутна зірка Сіону зависає бомбами над головами ліванців і палестинців, що хрестом благословилися злодіяння фашистів і заклики ворогів нашої Вітчизни до хрестового походу проти комунізму?"

П. Щербань турбується, що в школі, на комсомольських зборах, юнаки і дівчата виголошують патріотичні фрази, ідейно правильні формулювання, а в житті іноді висловлюють зовсім щось протилежне. „Тому він чи вона бездумно носять на своїх грудях не тільки чужі, але й ворожі нам символи: хрест, сіоністську зірку, зображення американського орла, чи британського лева... Чим же ж можна пояснити те, що замість комсомольського значка, який вказує на приналежність юнака чи дівчини до передового комуністичного загону молоді, або спортивного значка, випускник школи чіпляє на себе символи, що уособлюють у собі зовсім інші, чужі нам ідеї". Далі автор нарікає на вчителів, які „дуже часто й самі не звертають уваги на прикраси". Він вважає, що така байдужість дорослих — це поступка ворожій ідеології, потурання політичній наївності учнів. „Непевності учнів у своїх релігійних переконаннях сприяє й те, що в якісь частині сімей, справляють релігійні свята, печуть паски, фарбують яйця, христосуються, хрестять немовлят", — каже автор уболіває, що все це діється завдяки галасливій пропаґанді про відзначення 1000-річчя „християнства на Русі". Навколо цієї події розгортається, — каже П. Щербань, — „галаслива антикомуністична і антирадянська кампанія. Християнська релігія оголошується основною рушійною силою в історії українського народу, українські буржуазні націоналісти кричать про 'природжену' релігійність українців тощо".

Совєтський автор даремно закликає до протидії, заохочує вчителів міняти свою тактику до проблем атеїстичного виховання молодого покоління. Він визнає, що ця проблема не легка, але „школи мають стати надійною лінією фронту в цій ідеологічній боротьбі" за душу молоді.

Увесь цей плян „усвідомлювання" учнів, зокрема середньошкільної і студентської молоді, побудований на такій абсурдальній і примітивній плятформі, що навряд чи будь-коли пропозиції Щербаня, що їх у згаданій статті — чимало, будуть здійснені, а може навпаки, неправдиво представлена ним тема викличе тільки серед молоді бажання обтрястись з цієї забріханої пропаґанди і шукати своєї правди, правди у Христі, Який, — і про це знає автор, — є символом перемоги, символом воскресіння всього людства.